

[Forsvarsministeren.]

hvilken vi kan opfylde vore internationale Forpligtelser, og jeg ved, at naar det Forslag, der her foreligger, bliver vedtaget, vil vi fuldt ud kunne opfylde de internationale Forpligtelser, vi har i Kraft af Haagerkonventionerne og i Kraft af, at vi har tiltraadt Folkenes Forbund. Jeg anbefaler derfor Forslaget til Vedtagelse.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen indledede forleden Dag sin Tale med at sige, at nu var Tiden til at tale forbi, nu var det Tiden, da man skulde sige ja, ja eller nej, nej. Man forstaar jo, at Vinterens „Samtaler“ har været noget trættende, saaledes at det ærede Medlem ikke føler Trang til at fortsætte med Talen i Øjeblikket. Og dette vandt Genklang hos den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, da han undtagelsesvis tog Ordet i denne Debat. Ogsaa han kunde indskrænke sig til at sige ja, ja og nej, nej — det blev for Resten temmelig langt alligevel, men det skal jeg se bort fra. Nu er der jo ingen Tvivl om, at Formaalet for disse Samtaler har været, at man skulde kunne sige ja, ja; men Resultatet er altsaa foreløbig blevet, at man siger nej, nej. Jeg siger: *foreløbig*, thi jeg lægger ingen Vægt paa, at man skilles under vrede Ord og Lader. Hvis jeg maa bruge et Billede, som naturligvis bruges med alt Forbehold — det er slet ikke for at sige noget nedsættende — vil jeg hente det fra Hestehandelen; dér er man Gang paa Gang Vidne til, hvorledes Parterne fjerner sig fra hinanden med alle mulige Tegn paa Ophidselse, den ene forarget over, at man kan forlange en saadan Pris for en saadan Kule, og den anden forarget over, at man kan tale saa nedsættende om saa ædelt et Dyr, men naar Villien er der, lykkes det jo alligevel til sidst at finde den Pris, hvor Enigheden opnaas. Jeg har tidligere sagt, og det staar jeg ved, at efter min Mening driver stærke politiske Interesser Socialdemokratiet og Venstre til at blive enige om denne Sag. Ikke det radikale Parti, thi hvilken Ulykke vilde det ikke være for dette, om virkelig Militærspørgsmaalet foreløbig gik ud af Diskussionen herhjemme! hvor mange Vælgere har de ikke samlet paa deres Agitation om dette Spørgsmaal!

Jeg bliver desværre nødt til at tale temmelig længe, og derfor vil jeg gerne til at begynde med give en lille Oversigt, saa kan de Folk, som ikke har Lyst til at høre det, gaa, medens jeg taler om det ene Afsnit, og saa kan man jo komme igen, naar jeg

kommer til det Punkt, som maaske har Interesse for en. Derfor vil jeg bemærke, at jeg begynder med nogle Bemærkninger om Lovforslaget om Mandskabets Tilvejebringelse, derefter vil jeg tale om Flaadens Nybygningskonto, derefter om Folkets Krav om at faa netop dette Forslag og endelig om Gesandternes Indberetninger og Udenrigsministerens ejendommelige hjemmestrikkede Udenrigspolitik.

Forslaget om Mandskabets Tilvejebringelse er af en ganske ejendommelig Art, thi naar man ser paa, hvad det indeholder, staar der, at enhver Mand er pligtig at melde sig; men det er ganske utvivlsomt, at dette kun skal gælde de Folk, der har dansk Indfødsret. Dette burde efter min Mening have staaet udtrykkeligt i Lovforslaget, men det staar der ikke; man skal søge Bestemmelsen i Afrustningsforslaget, eller hvad jeg skal kalde det; dér staar der noget om det, og det forudsættes lejlighedsvis i § 4, men der staar intet særligt om det.

Her vil jeg gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Forsvarsminister, og da det er en af de faa Bemærkninger, jeg har til ham, vilde jeg naturligvis sætte Pris paa, om han vilde høre efter, men det vil han ikke. Den højtærede Forsvarsminister sagde i sin Tid i Militærkommissionen (2det Bind, Side 418, den 4. Maj 1921) — jeg haaber, jeg har Formandens Tilladelse til nogle korte Citater:

„Adskillige Gange har vi jo bebudet, at naar Kommissionen en Gang afgiver Betænkning, vil vort Forslag komme til at gaa ud paa fuldstændig Afrustning, og det siger da sig selv, at der ikke dertil vil knytte sig noget Forslag om Tilvejebringelse af Mandskab, og det foreliggende Spørgsmaal har derfor ingen Interesse for os.“

Se, dette var Socialdemokratiets oprindelige Standpunkt: at Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Mandskab slet ingen Interesse har for dem; de skulde jo afruste, hvad skulde de saa med Tilvejebringelse af Mandskab? Der skulde antages et Par Politikonstabler, men alt det andet kom ikke dem ved.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, der polemiserede mod Professor Berlin, og det gik jo storartet under denne Polemik. Jeg tror dog nok, det i nogen Grad skyldtes, at Professor Berlin ikke var til Stede; det er altid lettere at polemisere mod en Mand, naar man selv gengiver hans Standpunkter, som det nu passer en, og derefter nedsabler dem. Dette